

St. Pietersberg, waren voor de Enci aanleiding voor deze onbaatzuchtige geste.

Er is een schriftelijke mededeling ontvangen van de heer van der Zanden (Eindhoven) die de op pag. 28 van deze jaargang geopperde mening van de heer Loterijman onderschrijft; ook te Eindhoven valt jaarlijks een kraanvogel-trek te constateren. Namen als „kraanvennen” op oude kaarten van O.-Brabant, duiden er eveneens op, dat de kranentrek nog ten Westen van de provincie Limburg verloopt.

De heer Bergman, van Akenweg, Caberg, ving in zijn tuin een beige mol. Volgens de heer Onstenk is dit een uitzonderingsgeval van 1 op 10.000.

De voorzitter laat namens de heer Kruytzer de laatste aanwinsten voor het museum zien. Het museum ontving uit de collectie L. Bels van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden 5 vleermuisensoorten: *Nyctalus noctula*, *Myotis mystacinus*, *Myotis dasycneme*, *Myotis daubentonii*, *Myotis emarginatus*.

De heer Lückner heeft de taak op zich genomen, onze vlindercollectie te herzien volgens het nieuwe systeem. Vandaag zien we het eerste resultaat van zijn werk, n.l. 11 dozen met vlinders, behorende tot de fam. *Agrotidae* (uilen), die niet alleen door hem gereviseerd zijn, maar ook aangevuld met vele exemplaren, door hem in Limburg gevangen.

Vervolgens verleent de voorzitter het woord aan de heer van Nieuwenhoven, die zijn afkeur uitsprekt over een geval van ergerlijke orchideë-uitroeting. Op Zaterdagmiddag 14 Juni had een excursie plaats naar de *Gymnadenia*-groeiplaatsen op de Kunraderberg o.l.v. de heer Gregoire. Twee jongelui uit Heerlen hadden opdracht uitsluitend aan de leider van de excursie een vrij toegankelijk plekje te wijzen, waar 8 exemplaren van *Orchis apifera* groeiden. Toen de heer Gregoire enige uren later nog eens ter plaatse deze planten nader wilde bekijken, bleken ze met knol en al uitgegraven! Men dient op excursies al te naïeve mededeelzaamheid betreffende het voorkomen van grote zeldzaamheden streng tegen te gaan.

Dokter Willemse heeft een *Anodonta cygnea* meegebracht, die op onverklaarbare wijze in grote getale in een mijnput bij de Julia zijn terecht gekomen (overbrenging van larvale stadia door vogels?).

F. H. VAN RUMMELEN.

erelid Natuurhistorisch Genootschap.

Het was dezer dagen 40 jaren geleden, dat de heer van Rummelen lid werd van ons Genootschap. Bezie men de ledenlijst van 1912 — tellende 225 leden — dan komt men reeds namen tegen van figuren, die met het Genootschap nog steeds contact onderhouden: Monseigneur van Gils, professor Sprenger, Dr. Garjeanne, de heer Jo Nypels, pastoor Nillesen, de heer Leo Cremers en last but not least pater Schmitz en de heer van Rummelen. De twee laatstgenoemden hebben door hun ijverig streven op allerlei terrein gedurende al die jaren de leden bijzonder aan zich verplicht.

De grote bereidwilligheid waarmee de heer van Rummelen zijn uitgebreide kennis steeds in dienst van ons Genootschap stelt, is van algemene bekendheid.

Daarom heeft het Bestuur deze gelegenheid aangegrepen om de heer van Rummelen, krachtens een met algemene stemmen in de vergadering van 2 Juli l.l. genomen besluit, tot erelid te benoemen.

Deze benoeming zal ongetwijfeld door onze leden met instemming worden begroet.

NATIONALE

PADDENSTOELENTENTOONSTELLING IN HET NATUURHISTORISCH MUSEUM.

Op 11, 12 en 13 October 1952 zal er een nationale paddenstoelententoonstelling in ons museum gehouden worden, welke georganiseerd wordt door de Nederlandse Mycologische Vereniging en het Natuurhistorisch Museum in samenwerking met het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg. Ook verschillende Belgische mycologen hebben hun medewerking toegezegd. Uit de leden van de Nederlandse Mycologische Vereniging en het Natuurhistorisch Genootschap zijn reeds een werkomité en een determinatie-commissie samengesteld. Ook zal er nog een verzamelcommissie gevormd worden, doch zonder de volledige medewerking van de leden van de beide bovengenoemde verenigingen kan er weinig bereikt worden. Van alle kanten worden inzendingen verwacht, welke Donderdagavond, uiterlijk Vrijdagmorgen 10 October, in het museum moeten zijn. Ook tijdens de tentoonstelling kan men zich verdienstelijk maken door

materiaal aan te voeren, vooral van de moeilijk houdbare paddenstoelen. Wie dus Zaterdagmiddag of Zondag een uurtje vrij heeft, zal ons een groot plezier doen, door verse exemplaren te verzamelen. Gaarne ontvangt ondergetekende spoedig bericht van de leden die zich voor dit doel beschikbaar stellen; ook autobezitters, die met het vervoer behulpzaam willen zijn, gelieven zich op te geven.

De tentoonstelling wordt gehouden in twee zalen. In de benedenzaal kan men de eigenlijke paddenstoelen vinden, gerangschikt volgens het systeem Konrad et Maublanc, terwijl de bovenzaal bestemd is voor de inzendingen van de verschillende Nederlandse instituten (cultures van schimmels, door schimmels aangetaste planten met de bestrijdingsmiddelen enz.), benevens voor literatuur en plaatwerk. Alvorens de tentoonstelling te verlaten, zullen de bezoekers nog in de gelegenheid gesteld worden de eetbare paddenstoelen naar waarde en smaak te beoordelen. De R. K. Huishoudschool uit de Lenculenstraat zal gaarne hiervoor zorgen.

De officiële opening van de tentoonstelling vindt plaats Zaterdagmorgen 11 October, waarschijnlijk te 11 uur. De bezoekers worden verwacht Zaterdagmiddag, Zondag en Maandag, de scholen op Maandag. Met deze laatste zal nog nader overleg gepleegd worden.

Dr. E. M. Kr u y t z e r.

Het graf van wijlen Rector Jos. Cremers op het kerkhof aan de Tongerse weg te Maastricht wordt gedekt door 'n kwartsitische zwerfsteen, afkomstig van de Sint Pietersberg. Daarmee is aan een intieme wens van de Rector voldaan.

De steen die door de Enci werd geschonken en vervoerd, en door de zorgen van architect J. Huysmans op een smaakvol basement geplaatst werd, draagt het opschrift:

Si hi tacuerint lapides clamabunt
Rector Jos. Cremers.

* Hoensbroek † Maastricht
12 Juni 1873 28 Dec. 1951.

VERDWIJNENDE KULTUURPLANTEN

W i j n d r u i v e n.

Welke plant archivaris Habets bedoelde, waar hij schreef in Publ. d'Hist. Soc. et d'Arch. Limb. III 1866, „De wilde wingerd onzer bossen levert ons het bewijs, dat de wijnstok tot dat slag gewassen behoort, welke aan onze bodem niet vreemd zijn”, is mij niet duidelijk. Wilde wingerd is de Nederlandse naam van *Parthenocissus quinquefolia*, een klimheester, die hier veel gekweekt wordt om een priël ermee te bekleden. Zij is afkomstig uit Noord Amerika en verwildert wel eens, doch zelden, en dan alleen in de nabijheid van woningen of tuinen. De wijndruif (*Vitis vinifera*) is inheems in Zuid-Oost Europa, noordwaarts alleen tot in 't zuidelijkste Rijn-dal, waar slechts enkele onder bescherming gestelde struiken aanwezig zijn. De druiven die gekweekt worden zijn waarschijnlijk ontstaan uit mutatie en kruising van soorten, die oorspronkelijk in Z. O. Europa en Azië thuis horen. In het begin onze jaartelling kende men al een grote verscheidenheid en eeuwen ervoor werd in Azië en Afrika al wijn bereid. Men neemt aan, dat de kultuur van uit Voor-Azië zich naar Griekenland en vandaar naar Italië verbreed heeft. De Romeinen voerden wel wijn uit naar de onderworpen Noordelijke landen, maar verboden er eerst de aanleg van wijnbergen. Door de Phoeniciërs werden in de 6de eeuw a. C. de kultuur naar Frankrijk en Spanje overgebracht. De Zuid-Europese wilde wijndruif is een bosplant. De vruchten worden wel vers van de struik gegeten, maar wegens de wrangere smaak, met bijvoeging van zoetstoffen. Er wordt een drank van bereid, doch alleen voor geneeskundig doel, ofschoon Hannibal zijn zieke paarden met „goede” wijn zou genezen hebben. De kultuurdruiven eisen volle zon en hoge warmte. Behalve door de smakelijke vruchten verschillen ze van de wilde door de vorm